

Somogyi Réka

Éljen a szerelem!

Zalai Károly: Mindörökké szerelem

Úgy tűnik, végül itt egymás mellett élve lassan harminc esztendeje ugyanarra jöttünk rá Károllyal, hogy az életben egyetlen olyan jelenség van, melyről tudomásunk van, mely köré fogalmat szőttünk, és ami az ismert én pereméig vezetve minket az teljes ismeretlenbe nyúlik át. Amit mintegy szinte hídként használhatunk oda, ahova semmilyen híd nem vezet, amit csak tagadással, az ismert nyelvi rendszerek elhagyásával közelíthetünk meg.

Szerelemként címkézzük ezen jelenséget, és az emberiség az elmúlt évszázadokban tényleg megtett mindent azért, hogy lerántsa a porba, hogy méltóságát megtiporja. Párkapcsolatba zárta, felépítette köré a monogámia végtelen sérüléseket okozó rendszerét, három év élettartamot adott neki, „lelilaködözte", és valami kémiai, hormonok irányította elváltozásként jellemezte. És nem beszélve arról, hogy gyönyörűségét összekötötte a szexussal, nem hagyta meg, hogy szabadon, mindentől eloldozódva létezhessen, mint a teremtés első és legártatlanabb aspektusa.

Az biztos, hogy mi Károllyal 1996 őszén ezen csodálatos jelenség ünneplése miatt találkoztunk, és bizony heteken keresztül csak ültem a szoba egyik sarkában és csodáltam, ahogy gyönyörűsége köztünk felbukkan.

Károly harminc éve megtart, és én is őt, ő az, akivel ma már tudom, a lehetetlenre is képesek voltunk, arra, ahol még a legnagyobbak is elbuknak, hogy igaz szeretettel kinyissuk a házasságunkat, és ne adjunk további teret a monogámia embertelen, a szívet börtönbe záró rendszerének. Ha ez nem történik meg, a kötet 43.fejezete, mely rólam szól, sem azzal a szeretettel és tisztelettel végződik, ahogy. Mi csak a ház(asság) köré épített méltatlan falakat bontottuk le, hogy felfedje magát az a Házasság, ahogy azt az isten is elképzelte, de melynek megvalósítására önzése, nem meglévő önismerete, szeretetlensége okán aligha képes az ember.

Ennek a szövetségnek köszönhetően van erőm és bátorságom az emberi kapcsolatok mind mélyebb bugyraiba való alámerülésre, ahol a kutatásaimat végzem én is szerelem témában az elmúlt húsz évben. Borzasztó, és annál is borzasztóbb, amit azóta láttam és tapasztaltam, mivé aljasította az emberiség a legnagyobb kincset, a szerelmet. Miként rejtegeti, miképpen mocskolja be e legszentebb jelenséget a modern kori párkapcsolatokban.

Károly kivétel, amióta ismerem, mindig is nyílt kártyákkal játszott, és ha úgy adódott, képes volt egyszerre többet is szeretni, etikusan, nem sértve, tényleg magából a legtöbbet adva. Ez a könyv egy sokat látott, sokat tapasztalt férfi fejhajtása a nő, a szerelem előtt. Akinek az a tapasztalata, hogy a szerelem az idő múlásával egyre több lesz, egyre nagyobb, mert szép lassan kiszorítja a személyes ént, és legyőz minden esetlegességet.

Ezzel a könyvével lett bizonyossá számomra, anélkül, hogy megbeszéltük volna, ezen témát, fogalmat kutattuk egymás mellett az elmúlt évtizedekben.

Zalai Károly: Mindörökké szerelem

Scolar Kiadó, 2025.